

In liefdevolle herinnering

ITS HENDRIKS

* 26-07-1938

† 08-07-2022

weduwnaar van
Door Hendriks-Janssen

Na het overlijden van ons mam in 2003 heeft onze pap het een aantal jaren echt moeilijk gehad om zijn draai weer te vinden. Op de Lievensweg heeft hij een fijne bejaardenwoning gevonden in 2007 om zijn laatste jaren door te brengen. Hij ging er graag op uit. In zijn Polo reed hij overal naartoe. Hij had overal zijn vaste adresjes en afspreekpunten.

Koken heeft hij nooit meer gedaan. Dit werd allemaal om hem heen geregeld door zijn zussen en de kinderen. Hij kon genieten van uit gaan eten of in de kantine bij De Treffers. Hij had een vaste tafel met o.a. zijn broer Bert en Henk van Ria. Voetbal was zijn grote hobby. Naar het voetballen kijken van Theo en Edwin maar later ook naar Chrisje, Koen en Reno. Eerst samen gaan kijken met ons mam en later alleen. Op televisie waren Barcelona en Manchester City zijn favorieten.

Zijn gezondheid was door de jaren heen een aandachtspunt. Een waslijst aan ziekenhuisopnames, onderzoeken en medische ingrepen waren nodig om hem op de been te houden maar zorgden er ook voor dat zijn lichaam hem door de jaren heen in de steek ging laten. Hij kwam langzaam maar zeker meer thuis te zitten. De Corona-periode heeft hem ook geen goed gedaan. Desondanks

probeerde hij waar hij nog kon nog onder de mensen te komen.

Hij was eigenwijs en koppig en kon heel boos worden. Hij had echter ook humor en kon ook gezellig zitten en lachen en meepraten met de mensen om hem heen.

Na een val thuis werd hij in februari dit jaar opgenomen in Dekkerswald. Hij werd afhankelijker van zorg en dat was iets wat totaal niet bij hem paste. Het toeval wilde dat zijn zus Truus ook op zijn gang was opgenomen. Dit was een geluk bij een ongeluk. Op die manier konden ze elkaar steunen. Maar ook in Dekkerswald wilde hij naar het restaurant en zich begeven onder de mensen. Toen het weer iets beter met hem ging liep hij weer zelfstandig met de rollator naar het restaurant. De verzorging wilde hem nog tegenhouden maar er was geen houden meer aan. Een tweede val op 27 juni was de laatste druppel. Ons pap brak zijn heup, en ondanks de operatie die hij nog graag wilde, is hij op 8 juli in het CWZ overleden.

Hij heeft er alles uitgehaald maar zijn lichaam wilde en kon eenvoudigweg niet meer verder. Hiermee had hij uiteindelijk vrede.

Bedankt voor alles.

Doe ons mam de groeten.

Wij willen iedereen danken voor het medeleven en de belangstelling bij het overlijden van onze lieve pap, schoonvader en opa. Het is een steun en troost voor ons.

Theo en Marie José
Chrisje en Manon
Koen en Colette
Edwin en Claudia
Reno